

Per MartaF el dj., 16/02/2023 - 09:00

Un terratrèmol no és només un moviment de terres que es produeix en un instant; és una potència de la naturalesa que manifesta tota la seva força contra la fragilitat de la humanitat. Això ens demostra que no som invencibles, que els nostres edificis només són cossos decadents que s'esfondren com si fossin de sorra per culpa d'una economia malentesa i mal distribuïda, perquè vivim en un món on els diners sempre són més importants que les persones. Amb el cor a Síria i a Turquia, escric sacsejada per la por perquè, més enllà de milers de morts sepultats per la runa, hi ha milions de persones que han perdut casa seva i les seves famílies.

Enmig d'aquest desastre, cal recordar que fa dotze anys que Síria viu en guerra, amb atacs i bombardejos diaris que han devastat un país que alberga un llegat de valor històric incalculable, ja que ha format part de les grans civilitzacions de la història de la humanitat. A tot això, cal afegir-hi els estralls de la pandèmia de la Covid-19, a la qual s'hi ha sumat fa poc una epidèmia de còlera i ara, amb els terratrèmols, ciutats senceres s'han desplomat en un drama de tal magnitud que no es pot traduir en paraules. Però, si abans dels terratrèmols Síria ja era el país amb el major nombre de persones desplaçades en tot el món, ara la situació encara és més tràgica. No podem obviar que els desastres naturals existeixen, sí, però també és igualment cert que s'han intensificat d'una manera ferotge arran de l'acceleració del canvi climàtic.

Casos com aquest ens parlen que no hi ha justícia social al món, l'eina que impulsa el progrés de totes les societats i totes les economies, alhora que lluita contra la pobresa i les desigualtats. Per això, la justícia social és clau per aconseguir vies de desenvolupament socioeconòmic més inclusives i sostenibles, per tal d'assolir els Objectius de Desenvolupament Sostenible de l'Agenda 2030 de Nacions Unides per al Desenvolupament Sostenible. Però els terratrèmols sempre s'acarnissen contra les vides dels més pobres i vulnerables, i l'ecologia no només ens demana respecte per la Casa Comuna sinó també per totes les vides humanes que l'habitarem.

El nostre planeta llança un crit d'auxili contra un present en crisi, perquè els nostres cors també trontollin i siguin capaços de rebel·lar-se contra la llosa de la indiferència. Turquia i Síria són les nostres germanes i, si elles s'enfonsen, nosaltres no podem restar impassibles davant d'aquesta catàstrofe humana. I projectem el futur en la tecnologia i la intel·ligència artificial, mentre hem oblidat que la terra tremola i es queixa amb ràbia contra una humanitat que desafia totes les lleis de la natura. Però «el Senyor no era en el terratrèmol» (1Re 9,11).